BIBLIOTECA „ASOCIAȚIUNEA" SIBIIU

Anul al 56-lea
16 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120. 288/932

Nr. 2 Miercuri 4 Ianuarie 1939
16 Pagini P IIII

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN TARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ și UNIV.-SPORT câte 500 lei

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Politică bugetară de continuitate

Nicio îndoială nu mai poate fi că și exercițiul bugetar în curs, care se încheie la 31 Martie 1939 va fi echilibrat. Incasările au depășit până acum chiar prevederile, iar cheltuelile s'au putut menține sub nivelul încasărilor.

Aceste rezultate trebue să fie privite cu atât mai satisfăcătoare cu cât, pe deoparte, neliniștea provocată în toate țările, de precipitarea evenimentelor din primăvara și toamna anului 1938 era de natură să zdruncine în chip serios cum s'a întâmplat aiurea, ritmul afacerilor — deci, implicit, ritmul încasărilor Statului — iar, pe de altă parte, cheltuielile cerute de nevoile înarmării au fost la noi mai ridicate decât în anii precedenți, ceeace a reclamat un spor de sacrificii din partea massei contribuabililor. Să nu uităm, iarăși, că printre factorii nefavorabili, cari puteau să influențeze încasările a fost și slaba recoltă a porumbului pe 1938, tocmai într'o conjunctură de prețuri urcate la această cereală pe piețele mondiale, cum și scăderea simțitoare a prețului grâului, din cauza unei producțiuni excepționale chiar și în țările de import.

Dacă totuși încasările Statului s'au putut menține la un nivel satisfăcător, faptul se datorește împrejurării că activitatea pe piața internă n'a suferit schimbări mari față de anul 1937, mulțumită în parte comenzilor de armament ale Statului către industria indigenă și campaniei lucrărilor publice desfășurate în cuprinsul țării, iar în parte urcării prețurilor de detaliu și a costului vieții, ceeace a contribuit ca și cota aferentă încasărilor statului să crească.

Un rol apreciabil în ascendența încasărilor l'au avut deasemeni și ajustările în sus ale unor impozite, conjugate cu îmbunătățirea tot mai accentuată a sistemului de percepere.

Ceeace țineam, însă, să subliniem aci, este faptul în sine, că echilibrul bugetar pe exercițiul care expiră la 31 Martie 1938 este asigurat, că operațiile de trezorerie decurg normal și, în consecință, guvernul este mai puțin ca oricând ispitit — necum constrâns — să recurgă la procedee neregulate în ce privește procurarea mijloacelor de plată necesare.

Nu mai este nevoe să stăruim aci asupra avantagiilor deosebit de prețioase ce decurg din această bună situație a finanțelor noastre publice, atât pentru creditul public al țării, cât și pentru siguranța și libertatea de mișcare pe care ea le oferă guvernanților în desfășurarea liniștită a programului lor de realizări.

Dar o asemenea situație impune și îndatoriri. Și cea mai importantă este aceea de a continua, cu aceeași hotărîre și cu acelaș simț de prevedere, politica cheltuielilor ajustate la posibilitățile de plată ale țării, ținând seama, că economia românească este azi tocmai în perioada critică a creșterii și a refacerii, când orice exces de efort fiscal sau de alt ordin, îi poate fi fatal. Dar și în această privință avem motive să fim liniștiți, față de cuvântul de ordine dat de conducerea ministerului de finanțe comisiei tehnice financiare, însărcinată cu întocmirea noului buget, ca prin lucrările sale să asigure în totul principiul bugetului echilibrat și pe exercițiul 1939-940. Evaluările să nu depășească deci cifra încasărilor din exercițiul în curs, plus sporurile modeste (circa 10%) ce vor decurge din creiarea noilor resurse, iar sporurile de cheltuieli reclamate de ministere să nu fie admise de cât în măsura în care veniturile evaluate vor permite angajamente mai ridicate.

Italia nu renunță la Tunisia și Djibuti

La Ultima oră, textul unui articol de senzație al publicației oficiale italiene „Relazioni Internationali".

CORPUL DIPLOMATIC LA RECEPȚIA DELA PALATUL REGAL

Membri ai corpului diplomatic, după prezintarea felicitărilor.
Dela stânga spre dreapta, d-nii: Veverka, ministrul Cehoslovaciei; contele Poninski, consilier de legație al Poloniei; I. Ducici, ministrul Jugoslaviei și Chigi, noul ministru al Italiei

Două mari cuvântări
rostite de M. S. Regele, cu prilejul Anului Nou

In clipa păsirii noastre pe porțile noului an, odată cu urările tradiționale, Majestatea Sa Regele a ținut să împărtășească Țării și gândurile și hotărârile Sale înfăptuitoare, închinate marei opere de consolidare și înălțare a scumpei noastre Românii.

Publicăm aci textul celor două puternice cuvântări rostite, prima în noaptea de Anul Nou dela reședința Regală din Sinaia și a doua, Duminică la amiază, dela Palatul Regal din București, cu prilejul recepției membrilor guvernului și a reprezentanților corpului diplomatic în sala Tronului.

Darea de seamă asupra solemnităților prilejuite de serbarea Anului Nou la Patriarhie și în Sala Tronului o publicăm în corpul ziarului.

CUVÂNTUL ADRESAT ȚĂRII IN NOAPTEA DE ANUL NOU

Majestatea Sa Regele Carol al II-lea a adresat țării și poporului român, în noaptea Anului Nou, următoarele urări:

Anul care se sfârșește ne-a adus, ca toți cei trecuți, bucurii și dureri, dar 1938 ne-a adus și noui speranțe și noui posibilități de muncă și de progres.

România are azi mai multă nevoie decât oricând de întrunirea tuturor fiilor ei într'un singur avânt și o singură credință.

Numai prin strângerea rândurilor tuturora împrejurul unei Românii Renăscute vom găsi puterea de a sta stâncă neclintită împotriva tuturor primejdiilor și vrăjmășilor.

Români, în această clipă, când începe anul 1939, fiți cu ochii ațintiți înainte, fiți cu ochii ațintiți asupra căii de progres și propășire, pe care pășește patria, fiecare în sufletul său să găsească scânteia patriotică, care să-l îndemne să fie și el părtaș la această operă de Renaștere Națională.

Inalț rugăciunile Mele către Dumnezeul părinților noștri, să dea Țării Mele și poporului Meu un an în care să piară toate urile, un an în care să nu se vadă decât o desăvârșită unitate de gânduri și simțiri pentru binele patriei. Să ne dăruiască Dumnezeu și un an de belșug, de liniște și de pace.

Iată urarea ce o fac cu sufletul cald și toată dragostea Mea, în această clipă, României și Românilor, — zicând tuturora tradiționalul

La mulți ani!

Trăiască România!

CUVÂNTAREA ROSTITĂ DE SUVERAN
LA SOLEMNITATEA DE DUMINICĂ DIN SALA TRONULUI

Inalt Prea Sfinția Ta, Domnilor,

Anul 1938 va însemna, în cronica neamului, un an plin de griji, dar și un an de reînoire și de redeșteptare națională.

Singurul Meu gând călăuzitor în anul trecut, a fost acela pe care l-am mărturisit cu prilejul nouei Constituții: „salvarea României". N'a fost numai un gând, ci a fost și o lozincă, un strigăt de alarmă. Am simțit o deosebită bucurie văzând felul cum Țara a răspuns la acest apel prin voturile unanime ale plebiscitului precum și avântul cu care s'au făcut înscrierile în Frontul Renașterii Naționale.

Este un semn îmbucurător, care dovedește cum țara noastră e sănătoasă și știe să răspundă cu înflăcărare la chemarea acelora cari îi vreau binele.

De acelaș gând înălțător a fost mânat și guvernul Meu.

Expunerea făcută de Președintele Consiliului arată, deschis, tuturora, ceeace s'a înfăptuit.

Orice om de bună credință trebue să recunoască, că s'a făcut o sforțare foarte mare și că s'a pus temelia unei mai raționale așezări a Statului. Rezultatele mântuitoare se vor vedea pe zi ce trece.

PRIMATUL MUNCII

Și dacă toate acestea s'au putut îndeplini într'un ritm așa de viu, este că toți au priceput acel primat al vremurilor noui: „Munca".

Vremea nu așteaptă pe om, suntem deci datori să ținem pasul cu ea, ca să ne ajutăm unul pe altul într'o continuă cale de ascensiune morală și materială.

Al doilea ajutor mare ce l-am avut pentru înfăptuirile trecutului an, a fost buna stare a finanțelor publice cari au permis sforțări mult mai mari decât altă dată.

Deci, cu prilejul acestei reînoiri găsesc de a Mea datorie să mulțămesc, cu toată convingerea, guvernului Meu, pentru munca depusă și pentru opera săvârșită.

Fiind în pragul lui 1939, trebue să luăm în seamă învățămintele de eri și să privim cu hotărîre și încredere ziua de mâine.

NICIO O CLIPA DE POPAS

Ritmul început va trebui urmat fără șovăială. Nu poate fi îngăduită nici o clipă de popas pe calea atât de frumoasă a Renașterei și întăririi României.

Toți Românii sunt datori, în aceste clipe, când multe primejdii se pot ivi, să lase la o parte interesele personale, și să muncească, cot la cot, într'un singur gând: al consolidării naționale.

Toți trebuesc să fie conștienți, că numai printr'o întărire și înflorire a obștei românești, poate fiecare să-și găsească fericirea și liniștea.

Nu poate să mai existe în România de mâine un interes particular, care să nu stea alături cu interesul obștesc al Patriei.

DATORIA FAȚA DE ISTORIE

Consolidarea țării este o datorie față de istorie, față de sutele de generații, cari au luptat și au pătimit pentru menținerea unui neam statornic, care și-a jucat, tăcut dar hotărît, rolul lui în desvoltarea civilizației europene.

In numele acestui trecut, în numele acestor strămoși, cari au îndurat atâtea pentru viabilitatea neamului românesc, trebuim noi, cei de astăzi și aceia ce ne vor urma, să luptăm și să ne unim, pentru ca o moștenire atât de glorioasă să fie ferită de orice primejdie dușmană.

Dacă România vrea astăzi să păsească hotărît într'un nou ritm, pe o cale tot mai bună și mai frumoasă, ea n'o poate face decât având conștiința, că această clădire nouă se înalță pe temelia de sacrificiu și de rezistență a atâtor strămoși, cari au muncit umili și tăcuți.

Viitorul se clădește pe mormintele celor ce au fost.

Faptul că neamul românesc a putut, în decursul veacurilor, să înfrunte atâtea valuri dușmane, fără să piară, fără măcar să piardă din puterea sa de viață, trebue să fie elementul de căpetenie al mândriei noastre naționale și chezășia hotărîtoare a viitorului nostru.

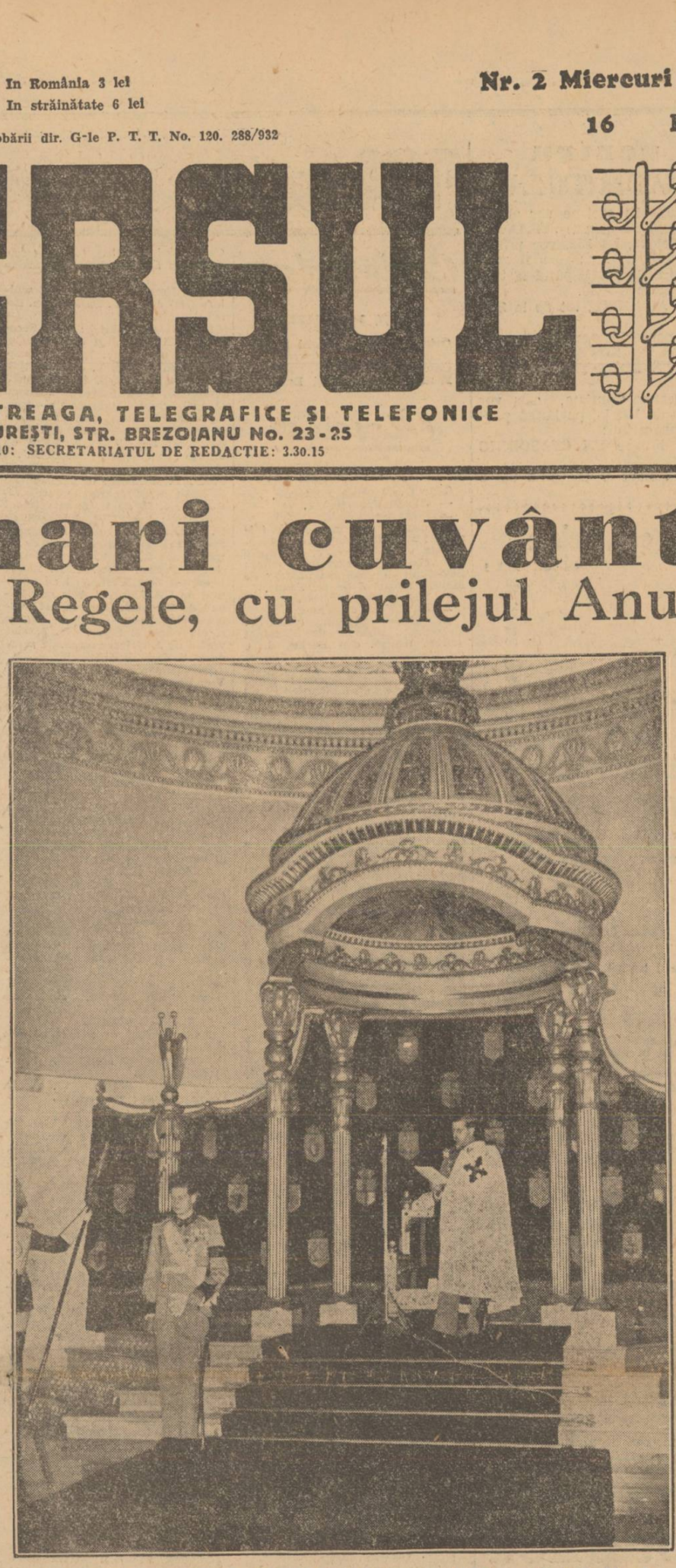

M. S. Regele rostindu-și cuvântarea în Sala Tronului. In stânga Măria Sa Marele Voevod Mihai

Progresele realizate

A FOST O VREME CAND, PENTRU PROGRESELE CIVILIZAȚIEI, TREBUIA SA PRIVIM PESTE GRANIȚELE ȚARII. ASTAZI, ACEASTA VREME A TRECUT. FARA SA DISPREȚUIM INFAPTUIRILE FACUTE DE ALȚII, TREBUE SA NE FALIM CU CEEA CE PRODUCEM NOI, ATAT PE TERENUL SPIRITUAL, CAT ȘI PE CEL MATERIAL.

Progresele noastre sunt enorme și aparțin patrimoniului național. Produsele industriei noastre încep să ne împlinească mai toate nevoile; produsele minții românești de mult au pătruns în patrimoniul mondial.

Să fim mândri de ceeace este românesc și fiecare trebue să aibă sentimentul că ajută la desvoltarea țării, încurajând și folosind producția națională.

Ori și ce cetățean, demn de acest nume, trebue să fie mândru de țara lui, trebue să fie mândru că e român și trebue să fie creștient, că numele neamului său este o fală.

Desvoltarea acestui sentiment, este o condiție de înălțare, este o condiție de mai bine.

Inzestrarea armatei

DOMNULE PREȘEDINTE AL CONSILIULUI, DOMNILOR,

Munca și mândria de român fiind astfel ridicate la rangul de imperativ național, să privim viitorul cu încredere și să considerăm unele din înfăptuirile ce vor trebui făcute de azi înainte.

Nu pot să nu pun în primul rând opera de înzestrare a oștirei.

Ea este una din cele mai importante, dar și una din cele mai grele, cerând sacrificii materiale foarte mari și având numai un randament indirect.

La adăpostul acestei enorme opere, se va putea desvolta în liniște viața economică și socială a țării. Fără desăvârșirea ei nu putem munci și nu ne putem desvolta liniștiți.

SA NADAJDUIM CA ANUL CE VINE SA NU NE PREGATEASCA DECAT ZILE DE PACE, ACEASTA PACE VA FI CU ATAT MAI SIGURA, CU CAT VOM FI MAI TARI ȘI CU CAT VOM FI MAI IN MASURA SA NE APARAM DREPTURILE NOASTRE.

OȘTIREA ASIGURA POZIȚIA NOASTRA

România nu-și alcătuește o forță armată în scopuri agresive; hotărît nu, dar tot așa de hotărît o întărește, ca să apere, în orice clipă, granițele ei firești și drepturile neamului românesc.

Această întărire a oștirii asigură poziția noastră internațională și dă mai multă greutate cuvântului nostru.

Ea ajută firul politicii externe, politică de independență și demnitate națională.

Vrem raporturi bune cu toți, vrem conviețuire pașnică cu vecinii noștri.

Vom păstra alianțele noastre, vom iubi pe prietenii noștri, vom năzui să întărim noui prietenii, dar vom apăra cu hotărîre și sfințenie drepturile noastre.

Cu convingerea, că aceasta este cea mai sănătoasă politică pentru Țara Mea, M'am întors din călătoria făcută în Anglia, Belgia, Franța și Germania.

Cu acest prilej, țin să spun cât sunt de fericit de felul cum am fost primit în aceste țări și că, prin primirea ce Mi s'a făcut Mie personal, văd un omagiu adus prestigiului internațional al României.

COMANDAMENTELE DESVOLTARII ECONOMICE

Domnule Președinte al Consiliului,
Domnilor,

Grija cea mare a anului ce vine va trebui să fie deasemeni desvoltarea economică.

Un adevăr care de ani de zile se afirmă cu ori și ce prilej, este că suntem o țară bogată, poate una din cele mai bogate ca valori latente, dar această constatare nu este suficientă; ea trebue să treacă din domeniul vorbelor în acela al faptelor. De altfel, în ori și ce activitate aceasta trebue să fie caracteristică regimului actual.

Desvoltarea bogățiilor naturale ale României este una din nevoile absolute ale zilei de mâine; nu putem lăsa atâtea și atâtea comori neproductive. Pentru a propăși avem nevoe de noui mijloace și aceste mijloace trebuesc găsite.

Mai sunt trei tărâmuri, pe cari, în anul ce vine, trebuesc făcute realizări vădite, realizări cari să fie o nouă temelie pentru avântul nostru de mâine: Agricultura, Comunicațiile și Sănătatea.

Pentru Agricultură, pe lângă înfăptuirile frumoase făcute în anul acesta, va trebui continuată campania de desvoltare a producției și de luminare a țăranilor.

Prin fărămițarea pământului, în urma marei reforme agrare, caracterul agriculturii noastre s'a schimbat fundamental; nu se mai poate continua cu producția extensivă, ci va trebui să se desvolte una intensivă, care să se întindă peste toate soiurile de producte ale solului.

Acei cari muncesc cu pricepere trebuesc ajutați, ca să-și desvolte mijloacele de lucru.

O raționalizare a producției va trebui studiată în deamănunt și va trebui să sporim cât mai mult industria agricolă.

COMUNICAȚIILE

Cât despre comunicații, fiecare știe ce rol enorm joacă în desvoltarea economică a țării și ce desăvârșit factor de civilizație sunt.

Va trebui, deci, să se urmeze cu energie programul început și să ajungem cât mai repede la o civilizare a drumurilor și la o îmbunătățire a căilor ferate.

Cheltuielile ce se vor face în această direcție, sunt, în ultima rațiune, rentabile, căci ele sunt principalul factor al desăvârșirei puterii noastre economice. Mai e o latură a acestei desvoltări, care nu trebue uitată: Turismul.

Cu cât vom avea mai bune și mai moderne căi de comunicație, cu atât mai multă lume va putea veni în Țară să vadă și să cunoască minunatele noastre priveliști.

Putem sta alături, în această privință, cu multe, multe țări. Dar mai întâi trebue să le cunoaștem noi, pentru ca apoi să le facem cunoscute și străinilor.

SANATATEA PUBLICA

Și cine ne cunoaște, ne iubește. Dar o țară nu poate fi prosperă, când viața ei economică nu este sincronizată și cu starea sanitară a populației. Fiecare știe, că pe acest teren avem enorm de înfăptuit. Tuberculoza, bolile sociale, malaria, mortalitatea infantilă, fac ravagii și că, în general, starea sanitară a populației lasă mult de dorit. Trebue, în această ramură a activității de stat, făcută o sforțare serioasă pentru întărirea neamului.

Aceste sunt cele câteva puncte din totalitatea de muncă ce trebue

(Continuare in pag. 3-a)